

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an . . . . . 5 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an . . . . . 2 cor. 70 bani.
Românic, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu

Foaie politică.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.
(Joia apare numărul de Dumineca.)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: „Foaia Poporului”, Sibiu.

INSERATE

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr 12).
Un șir petiț prima dată 14 bani, a doua-ora
12 bani, a treia-ora 10 bani.

Suferința.

— Meditație. —

Patimile Mântuitorului sunt totdeauna prilejul cel mai potrivit pentru a întări nădejdea omenimei în biruința finală a dreptății, pentru a-i feri pe oameni de abisul descurajării. Patimile și suferințele Lui ne arată, că acesta e singurul drum pentru a ajunge la înviere, la biruință. Câți vor mai fi azi, cari pot medita în tihnă asupra sfintelor patimi? Câți fericiți vor fi, cari din aprofundarea legilor vieții să poată scoate iuvățătura singură întăritoare, că suferințele și jertfele nu pot fi zadarnice, că din ele trebuie să încolțiască binele, frumosul, dreptatea, toate înaltele ideale spre cari înainteză cu atâta greutate omenimea, trebuind să răstoarne atâtea piedeci grele ce i-se pun în cale?

Desigur, vor fi puțini acești fericiți, deși convingerea, că suferințele nu pot fi zadarnice, ar cădea pe fiecare suflet omenesc ca un balsam mângăitor. În zile grele, în zile de încercare, fiecare om trebuie să se ridice până la culmea cea mai înaltă a gândirii, pentru că singur de-aici se poată scoate întărire și putere.

Vecinica tragedie a vieții omenesti residă în faptul, că însetăm după fericire, ne ferim și încunjurăm pe cât putem suferința, și cu toate acestea viața noastră e un lanț de suferințe, pe cari ni le asvârle în suflet realitatea. Ceea ce dorim, după ce însetăm întâlnim atât de rar în lume, și de ceace ne ferim întâlnim la tot pasul. Impotriva acestui fapt viața omenescă s'a revoltat totdeauna și eliminarea suferinții din viața omenescă a ajuns problema de căpetenie a tuturor timpurilor.

Și totuși nici dorința comună a oamenilor, nici legislatorii, nici marii binefăcători ai omenimii n'au putut să alunge pe locuri pustii acest factor nechemat, nepoftit din viața omenescă. Suferința și-a întins larg aripile stăpânitoare asupra lumii de când s'a ivit pe pământ omul, și nimic n'o poate face să-și adune asprele, întunecatele-i aripi grele și să ne lase să trăim în vecinicul senin al fericirii.

Nime nu va putea-o alunga, pentru că suferința e o parte constitutivă a vieții omenesti. Mântuitorul, care era însuși calea, adevărul și viața, care era lumina lumii și fericirea, în-

dată ce a împrumutat și natura omenescă, a intrat în împărăția suferinței: „Intristat e sufletul meu până la moarte”. Intristarea însă nu e desnădejde, suferința nu e element negativ în evoluția vieții omenesti. Prin suferință Isus a ajuns la înviere, răsturnând o lume și creând alta. Prin suferință apostolii și martirii au crescut dinsă-mânța de muștar arborele uriaș al bisericii creștine, adăpostul și cea mai mare binefacere pentru sufletul omenesc din toate timpurile.

În suferință nasc, cresc și se întăresc cele mai înalte ideale; din suferință răsare geniul, binefăcătorul, liberatorul, eroul; din suferință înfrățirea, pacea între popoare. Suntem nește ființe ciudate noi oamenii: în bine nici odată nu cunoaștem frumusețile și comorile din noi în așa adâncime cum le cunoaștem în suferință. În fericire ne prea răpește setea de-a gusta frumusețile și plăcerile, ce ni le îmbie lumea externă, uitând lumea internă din noi, singura din care pornește și pe care se razimă evoluția vieții omenesti.

De suferință nu putem scăpa, n'o putem încunjura, pentru că prin ea se lămurește însuși prețul vieții noastre. Nu putem scăpa de suferință, pentru că în cele mai multe cazuri suferința e luptă. Luptă cu noi și luptă cu alții, luptă cu răul din noi și luptă cu răul din alții, din lume.

Suferința în cel mai nobil și mai adevărat înțeles isvorăște din lupta pentru biruința binelui, pentru stabilirea în lume, în viață, a unei ordini morale. Pentru că, iată, ținta adevărată a vieții omenesti nu-i eliminarea omenimei de suferințe, ci expulzarea răului, a nedreptății, a tuturor imperfecțiunilor sau patimilor, cari sunt defecte ale vieții, sunt rane cari trebuiesc vindecate. Când vor cădea acești factori negativi ai fericirii omenesti, va înceta și suferința. Pân'atunci nu va putea dispărea, pentru că lupta pentru bine nu poate înceta.

Suferința și patimile lui Hristos ca om au izvorit din această luptă împotriva răului din lume, împotriva minciunii și a întregii pustiite ordine morale, ce o aflase în viață. Că suferințele izvorite din o astfel de luptă au fost împreunate și cu chinuri per-

sonale, individuale și în Isus și în apostolii și în toți martirii omenimei, nu trebuie să ne mire. Ei voiau să dea proba cea mare, pe care s'o creadă toată lumea, că luptaseră și suferiseră pentru învingerea binelui, pentru o evoluție atât de folositoare vieții omenesti, încât bucuroși și-au dat viața pentru biruința ei.

Suferința, până când izvorește din lupta pentru biruința binelui, a dreptății, numai într'un singur caz poate să devină primejdioasă: când se înfrățește cu desnădejdea. A suferi fără nici o speranță, eată cea mai adâncă prăpastie pentru viața unui om, eată cel mai cumplit chin, pe care o conștiință poate să-l cuprindă. Un om întreg, un om adevărat, nu va suferi nici odată ca o astfel de noapte să-i cuprindă sufletul. El știe, că de când e lumea, de când e viața omenescă pe pământ, suferința nu a fost nici odată zadarnică; el știe, că în drumul învierii se ridică nenumărate cruci de restignire; el știe, că prin moarte se ajunge la viață. Istoria tuturor timpurilor, a tuturor biruințelor ni-e martoră. Omul adevărat, creștinul adevărat privește la cununa de spini de pe sfântul cap al lui Isus și-și aduce aminte, că același cap a fost încunjurat cu strălucire de lumina învierii. Nu! Suferința nu poate fi nerodnică. Ea este luptă pentru biruința binelui, a dreptății, și a acestora va fi în veci biruința finală.

Alegerile pentru congres în dieceza Caransebeșului

Alegerile pentru congres s'au făcut în dieceza Caransebeșului sub aceleași auspicii, ca și la noi, în Ardeal. Vechii fruntași ai bisericii ortodoxe române din Banat, cari au condus până acuma pe credincioșii noștri, au fost nevoiți să cedeze locurile lor de onoare, unor oameni noi, pe cari ni i-a adus la suprafață furtuna de astăzi. Analele bisericii vor avea deci darul să păstreze numele acestor iluștri necunoscuți, cari după-ce își vor fi îndeplinit datoria, ce li se impune, vor dispărea iarăș în neantul uitării și al trecutului trist. Tovarășii din Ardeal ai acestor fărtați însă pot să se bucure, că de astădată au izbutit să constituie o societate, ai cărei membrii sunt solidari în vederi și înzestrați de D-zeu cu aceleași calități, pe cari întru nimic nu le putem taxa mai pre jos, ca ale parabolanelor glorioși din epoca sinodului ecumenic din Efes.

Deputați preoțești în dieceza Caransebeșului la congres au fost aleși: În cercul

Carausebeș: Filaret Musta, arhimandrit și vicar episcopesc. Lugoj: Dr. Georghe Popovici protopresbiter. Făget: Sebastian Olariu protopresbiter. Jebel: Ioan Pepa, protopresbiter. Ciacova: Dr. Cornel Cornean, protodiacon secretar konzistorial. Vârșeț: Dr. Iosif Traian Badescu protosincol. Petrovoselo: Dr. Cornel Cornean protodiacon. Mehadia: Pavel Magdescu preot în Jupalnic. Oravița: Dr. Petru Ionescu.

În cercul Jam protopopul Dr. George Dragomir din Biserica albă.

Alegerile mirenești au dat următorul rezultat.

Valea Boului: Titu Hațeg.

Lugoj: Aurel Doboșan, notar.

Făget: Ioan Cimponeriu, pretore.

Buziaș: Titu Mărgineanțu, funcționar superior la finanțe.

Jam: Petru Corcan, deputat dietal și primpretore în penziune.

Sasca montană: Ioan Chirilla, notar comunal.

Oravița montană: Iosif Brebenar, magistrul silvanal.

Becșa montană: Dr. Timotei Radli, judecător reg.

Caransebeș: Aurel Moaca, referent konzistorial.

Ohaba-Bistra: Patriciu Dragalina, președintele Com. de avere.

Teregova: Dr. Valer Olariu, medic cercual.

Domașnea: Dr. Virgil Nemoian, medic cercual.

Mehadia: Constantin Burdia, furnizor pentru armată.

Prigor: Zaharie Miulescu, propr.

Bozovici: Ioan Dobren, magistrul silvanal.

Vârșeț: Dr. Liviu Linția, avocat în Budapesta.

Ghilad: Dr. Iuliu Coste, avocat în Ciacova.

Alibunar: Dr. Nicolae Petrovici, avocat în Lugoj.

Biserica Albă: Dr. George Nedici, fiscalier în Budapesta.

Satul nou: Valeriu Petco, învățător-dirigent la școala de stat din Doloave.

Va să zică din vechii deputați mireni au fost realeși numai Titu Hațeg, Patriciu Dragalina și Petru Corcan.

Nu au fost realeși: Ex. Sa Marșal campestru Nic. Cena, Ioan M. Roșu, Dr. Aurel Novac, Dr. Petru Cornean, Dr. Stefan

Petrovici, Dr. George Dobrin, Dr. George Gârda, Dr. Zepeniag, Dr. Ioan Nedelcu, Dr. Alexandru Morariu, Constantin Pepa și Dr. V. Branisce.

Din candidații noui nu au fost aleși: Ionel de Mocsonyi și Dr. Iosif Popovici.

Din România.

Convenția comercială germano-română.

Din Berlin se comunică în mod oficial că în 7 Aprilie s'a semnat un acord între guvernul german și român pentru ameliorarea schimbului de mărfuri.

Cu privire la acordul obvenit biroul »Wolff« comunică următoarele amănunte:

Știrea sosită din București, că între guvernul român și cel german a obvenit un acord în chestia ameliorării schimbului de mărfuri este, după informațiunile noastre, adevărată. Conform acordului semnat în Berlin de secretarul de stat al oficiului de externe și de ambasadorul României, ambele guverne se obligă să admită reciproc exportul produselor lor întrucât permit aceasta necesitățile proprii și cu rezerva privitoare la materialul de război; și anume fără a face pendente permisul de export de contraservicii speciale. Ambele guverne se mai obligă să admită în principiu reciproc transitul de mărfuri din o a treia țară.

Prin acest acord, pentru a cărui executare s'au luat în vedere măsurile de lipsă, ambele guverne urmăresc restabilirea cât mai posibilă a raporturilor economice între Germania și România, cari au suferit mult în urma războiului, și o ameliorare a acestor raporturi, care corespunde intereselor lor reciproce.

Un cuvânt al lui Brătianu către deputații liberali.

Înainte de deschiderea ședinței Camerei, d. Brătianu a convocat majoritatea la o consfătuire, și a făcut următoarele declarații:

Mai avem înaintea noastră trei zile până la închiderea Parlamentului. Guvernul vă roagă să terminați toate lucrările pentru ca să putem închide această sesiune parlamentară la 1 Aprilie.

S'au produs zilele acestea oarecari incidente, cari în alte vremuri sunt obicinuite. Nu știu cum și cât v'au impresionat pe dv aceste incidente; pe mine m'au impresionat

mai mult ca de obicei. De ce? Fiindcă în acest senin liniștit, datoria marinarului este să pregătească înfruntarea furtunei. Așa și cu mine. Fac apel la dv. să votați repede la nevoie și în ședință de noapte, bugetele. Dacă eu sunt solidar cu dv, dv. trebuie să fiți solidari cu mine. Dacă lucrarea comună reprezentată prin mine, dă roadele nădăjduite atunci meritul va fi al nostru al tuturor, iar dacă nu, va fi știut că nimeni nu ne-am făcut întreaga datorie. De când v'ați ales, v'ați făcut datoria mergând alături cu mine. Incredeti-vă și acum, fiindcă în afară de încrederea obicinuită, eu am dobândit o experiență fericită, în cei un an și jumătate de războiu european. Am nădejdea că voi izbuti, și izbânda noastră va fi capitalul partidului liberal și al țării.

România rămâne neutrală.

Mai multe ziare streine află că înainte de începerea conferinței dela Paris, ministrul de externe Sonnino, prin intermediul ministrului român la Roma prințul Ghica, a cerut primului ministru român Brătianu să ia o hotărâre definitivă în favoarea Quadruplei. Prințul Ghica raportând dlui Brătianu despre această cerere a guvernului italian a fost însărcinat să aducă la cunoștința ministrului de externe Sonnino, că momentul actual nu este favorabil nici pentru o schimbare de atitudine, nici pentru continuarea unor tratative. De altfel România e hotărâtă să continue politica sa de neutralitate.

Situațiunea României.

»Berliner Tageblatt« aduce dela corespondentul său trimis la București o remarcabilă apreciere a situației din România. După ce arată însemnătatea noului tratat comercial între România și Germania ajunge la următoarele concluziuni:

»Ca impresie generală a situației astăzi putem remarca faptul, că România nu va face nici un pas împotriva puterilor centrale și a țărilor aliate acestora, câtă vreme se vor lupta armatele Germaniei și Austro-Ungariei tot încununute de izbândă și până când armatele antantei nu vor putea dovedi rezultate însemnate în ost, în vest ori pe frontul dela Salonichi, ori până când state noi cu greutate hotărâtoare nu se vor atâșa coaliției dușmane. România mai nutrește încă o nădejde, deși cam palidă, că cursul evenimentelor îi vor da prilej să se alăture la antantă pentru de-ași realiza aspirațiile

FOIȘOARĂ

Toporul și pădurea.

Minuni în vremea noastră nu văd a se mai face.

Dar că vorbea odată lemne și dobitoace
Nu rămâne îndoială; pentru că de n'ar fi,

Nici nu s'ar povesti.

Și caii lui Achil care prooroceau,
Negreșit că au fost, de vreme ce-l trăgeau.

Intâmplarea ce știu și voi u s'o povestesc.

Mi-a spus-o un bătrân pe care îl cinstesc.

Și care îmi zicea.

Că și el o știa

Dela strămoșii lui.

Care strămoși ai lui zicea și ei c'o știu

Dela un alt strămoș ce nu mai este viu.

Și p'ai cărui strămoși, zău nu pot să vi-i spui.

Intr'o pădure veche, în ce loc nu ne pasă.

Un țăran se dusesese să-și ia lemne de casă.

Trebuie să știți însă, și pot să dau dovadă,

Că pe vremea aceea toporul n'avea coadă.

Astfel se încep toate: vremea desăvârșește

Orice inventă omul, orice spiritul naște.

Așa țăranul nostru numai cu fieru 'n mână,

Incepu să slutească pădurea cea bătrână.

Tufani, paltini, ghindari, se îngroziră foarte:

„Tristă veste, prieteni, să ne gătim de moarte“.

Incepură să zică: „toporul e aproape!“

„In fundul unei sobe țăranu-o să ne 'ngroape!“

— „E vre-unul d'ai noștri cu el ca să-i ajute?“

Zise un stejar mare ce avea ani trei sute,

Și care era singur ceva mai la o parte.

— „Nu“. — „Așa fiți în pace: astă dat'avem parte

„Toporul și țăranul alt n'o să isbutească,

„Decât să ostenească“.

Stejaru-avù dreptate.

După multă silință, cercări îndelungate,

Dând în dreapta și 'n stânga, cu puțină sporire,

Țăranul se întoarse fără de isbutire.

Dar când avu toporul o coadă de lemn tare,

Puteti judeca singuri ce tristă întâmplare.

Istoria aceasta, de-o fi adevărată,

Imi pare că arată,

Că în fieși-ce țară

Cele mai multe rele nu vin de pe afară;

Nu le aduc străinii; ci ni le face toate

Un pământean d'ai noștri, o rudă sau un frate.

Gr. Alexandrescu.

sale naționale în Transilvania și în Bucovina, fără a înlătura însă cu desăvârșire dela sine putința unei conlucrări cu puterile centrale. România constrânsă de împrejurări nu se mai opune la lărgirea legăturilor sale economice cu puterile centrale, cum făcea cu puține săptămâni înainte de aceasta.

Correspondentul numitului ziar spune însă, că pe lângă învingerile noastre continue mai lucrează în România o putere mare, merou în favorul nostru: *timpul*.

Lupta dintre Venizelos și regele Constantin.

„Berliner Tageblatt” publică următoarea corespondență a trimisului său special din Atena:

Atena e iarăș în fierbere. Neînțelegera dintre rege și Venizelos se întetește mereu și se pare, că ia dimensiuni tot mai mari. În foaia săptămânală „Kyrix” (Vestitorul), numită și vestitorul lui Venizelos, fostul prim-ministru — cunoscut ca autorul tuturor primarticolelor — răspunde la interviul ce a dat regelui pentru „Berliner Tageblatt” și care acum începe a pătrunde în cercuri tot mai largi. Venizelos anunță, că se va ocupa într-o serie întregă de articole de combaterea acestui interviu. În numărul de azi combate afirmația regelui, care l-a numit adeseori „fantast în afacerile politice”. Spre acest scop crede, că trebuie să-și expună politica din ultimii ani într-un articol lung de cinci coloane, — care de altcum e bine scris, — ca să producă răsunet în opinia publică grecească, — atât de mult l-a jignit acea numire. În loc însă de-a păși în mod demn în potriua regelui — cum a făcut-o aceasta la timpul său regele — care de altcum ar fi putut păși și mai energic față de acest ministru. În loc de a-și prezenta în mod obiectiv politica, nu se sfiește nici de cele mai aspre atacuri. Acum de curând a pășit împotriva regimului. Acest regim anticonstituțional ar fi abuzat în tot momentul de puterea coroanei, ca să-și ascundă lipsa de autoritate, ar fi îngăduit prin interviuri violarea intereselor naționale, într-un mod, care primejduiește întreaga autoritate a regelui. În Februarie 1915 regimul a stârnit o dezbinare personală înverșunată între ministru și rege. După ce abia s'a uitat conflictul acesta, regimul a căutat să răscoliască noi ocazii de ceartă și neînțelegeri personale în dauna țării. Așa i s'ar atribui regelui în interviul ce l-a dat corespondentului ziarului „Berliner Tageblatt” vorba, că Venizelos ar fi adeseori fantast. „Noi nu voim să atingem — continuă Venizelos — noua violare a constituției, ce se cuprinde în declarația aceasta. Venizelos se referă aici la ideea de mult combătută, că declarațiile regelui ar fi anticonstituționale. „Inșă — adaugă el — e din cale afară de trist, că se pune în gura regelui o afirmație neadeverată, numai ca să poată întări acuza, că Venizelos ar fi fantast. Noi trebuie, admitând că părerea aceasta a regelui se referă la întreaga politică dela începutul războiului european, să aducem fapte, ca să putem respinge această acuză...”

Intr-o expunere lungă prezintă apoi desfășurarea politicii sale dela tratatul dela București încoace. La începutul războiului — spune Venizelos — Grecia a fost serios amenințată de primejdii: în cazul, că puterile centrale ar fi ieșit învingătoare, Serbia ar fi fost nimicită, iar Bulgaria ar fi crescut, prin ceea ce echilibrul în Balcani s'ar fi con-

turbat. În caz că Antanta ar fi ieșit învingătoare, Bulgaria deasemenea ar fi pretins pentru colaborarea, ba chiar și pentru neutralitatea sa despăgubiri în dauna Greciei. Iar când a intrat în războiu și Turcia, pericolul pentru Grecia a crescut. Căci în caz de învingere, Turcia ar fi alungat toate elementele grecești. În caz de înfrângere, milioane de Greci supuși Turciei ar fi trecut sub stăpânire străină, iar aceștia ar fi fost pentru totdeauna perduți pentru Grecia. Atunci, în 24 Ianuarie 1915, mi-a anunțat Sir Edward Grey, prin ambasadorul său că Grecia, în caz de colaborare cu Antanta, ar primi concesiuni însemnate în Azia mică. Orice tratative de felul acesta vor fi bine primite din partea lui Sir Edward Grey. Rar se găsește în lunga istorie a Greciei o ofertă din partea alor trei puteri mari așa de prielnică aspirațiilor naționale grecești.

Inșă cu toată însuflețirea, cu care a fost primită această ofertă, el a fost totuși atât de puțin fantast, încât a respins-o, bine știind că, dacă armata grecească ar fi fost trimisă la Dunăre în ajutorul Sârbilor, Grecia ar fi fost atacată în spate de Bulgaria. Iar când s'a adresat pentru înlăturarea acestei primejdii României, și aceasta l-a respins, s'a hotărât să se înțeleagă cu Bulgaria. Inșă, ca să lupte de partea lor, Bulgaria ar fi trebuit să-i dea acesteia despăgubiri. A făcut atunci propunerea regelui, să cedeze Bulgariei Cavalla, Drama, Sari și Chaban, ca în schimbul lor să capete ajutor împotriva Turciei, să poată astfel, prin cuceriri în Azia mică, duplica teritoriul țării. Aici începe Venizelos să falsifice istoria, căci, pentruca să-și motiveze marea sa greșală politică, micșorează ținutul ce era să-l cedeze, și mărește pe acela, pe care era să-l câștige. Pe lângă Drama și Cavalla retace Serres, pe care încă l-a promis, retace bogăția acestor ținuturi, cari numai după tu-tun aduce mai mult decât oricare alt ținut, retace că ținutul acesta a fost câștigat prin sânge, retace în sfârșit și faptul, că aceste ținuturi au fost promise înainte de-a avea garanții sigure în Azia mică.

DEPEȘI

Venizelos agită.

Lui „Pester Lloyd” i se anunță din Atena:

Agitația fostului prim-ministru Venizelos în contra regelui ia o estenziune, care poate fi numită în alte țări amenințătoare. Venizelos a fondat un nou ziar sub numele „Le Drapeau”. În fiecare Duminecă se țin în Atena și Pireu întruniri populare, a căror scop pe față este răsturnarea cabinetului, iar pe sub ascuns trecerea cu forța în tabăra ententei.

Un nou atentat împotriva Greciei.

Miniștrii antantei din Atena ar fi în-țrebat pe ministrul prezident al Greciei, dacă nu ar fi învoită Grecia să permită transportarea alor 80.000 de soldați sârbi, pe linia ferată, peste Petras, Atena și Tesalia la Salonichi. Această concesiune a Greciei ar fi egală cu ocuparea întregului ei teritoriu, cu Atena cu tot, ceea ce ar împedeca pe de-a întregul circulațiunea cu provinciile grecești, iar îngăduirea liniei ferate ar însemna, că Grecia rupe cu neutralitatea. de aceea ministrul Skuludis a respins-o cu hotărâre. Drept răspuns la aceasta, antanta a luat măsuri și mai aspre față de Grecia.

unde în astfel de împrejurări se poate produce ușor o criză ministerială, pentruca să se formeze un guvern național spre apărarea neutralității.

Lupte crâncene s'au încins și la Salonichi.

După cât se vestește din Atena, luptele cari s'au început la granița greco-bulgară se înverșunează tot mai mult. Pe unele puncte s'au aranjat în luptă deja unități mai mari. Trupe franceze de recunoaștere, cari au pătruns mai înainte, au constatat un număr mare de infanterie și cavalerie germană între Bulgari. S'au înmulțit, în timpul din urmă, și luptele aeriene, mai ales, că vremea acum favorizează sborurile. Armata antantei a evacuat satele din preajma câmpului de luptă și pe drumul Salonichului se pot vedea sute de refugiați porniți spre Atena, ca să ceară ajutor. Trupele antantei și-au înaintat frontul pe toată întinderea, astfel, că în Atena se crede, că acum se va da și aici lupta hotărâtoare.

Lupta dela Salonichi.

Geneva. — „Petit Journal” află din Salonich: Artileria germană a deschis focul în contra pozițiilor franceze de pe malul stâng al Vardarului și i-a reușit să surpe câteva tranșee înaintate. De câteva zile Germanii trimet detașamente puternice de cavalerie în recunoaștere. Acestea au pătruns foarte înainte, dar s'au retras în urma focului artileriei franceze.

Luptele dela Verdun.

Berlin. Rapoartele germane de după 10 April constatază înaintarea sigură a trupelor noastre spre linia ferată Verdun—Paris. Cucerirea satului Bethincourt și a celor două forturi „Alsace” și „Lorraine” spre sud dela satul numit, servește acest plan al Germanilor. Astfel prin succesele de până acum Germanii nu sunt departe de-a trage frontul lor în linie dreaptă dela Avocourt până la Cumieres. Contrar știrilor lansate de Francezi, în aceste lupte uriașe, pierderile atacatorului sunt cu mult mai mici, decât ale Francezilor, cari se apără.

Geneva. — Generalul Verraux scrie în „Oeuvre”: La sud de Haucourt se ridică înălțimea 287, înălțimea dominantă a întregului teritoriu este înălțimea 304.

Dușmanul a început deja să înainteze împotriva înălțimii 304 și a reușit să cucerască două lucrări de apărare înaintate; aceasta ar fi însă numai de o importanță secundară, dacă n'ar însemna în același timp și o înaintare împotriva înălțimii 304, pentru a cărei posesiune Germanii luptă cu stăruința lor obișnuită. Noi trebuie să-l oprim pe dușmanul acesta. Pierderea localităților Haucourt și Malancourt nu este încă o mare nenorocire, ar fi însă o primejdie, dacă dușmanul ar înainta mai spre sud.

Berlin. — Se comunică din cartierul general al presei: Înaintarea Germanilor la Verdun progresează mult. Operațiunile executate la vest de Meuză au tăiat deja o parte din înfundătura franceză, Bethincourt a fost cucerit. Comunicatul francez spune firește, că a fost evacuat de bunăvoie: evacuarea aceasta a costat însă pe Francezi aproape un batalion, două tunuri, treisprezece mitraliere. În același timp însă pozițiunile de pe cota 304 sunt vizibil primejdite, pentru că Germanii au gonit deja pe dușman din pozițiunile sale de pe coasta dealului. De asemenea și tranșeele dela marginea pădurii Corbilor au fost curățite. O înaintare îndrăzneată din

colțul sud-estic al pădurii Avocourt a distrus, la povârnișul de nord-est al satului cu acelaș nume, punctele de apărare ale dușmanului făcute cu mari eforturi.

Trupa franceză a căzut în învălmășeală, tranșeele au fost distruse și 1100 de prizonieri însemnează victoria de ieri.

Luptele de azi.

Budapesta, 17 Aprilie. Pe frontul rusesc nu s'a întâmplat nimic deosebit.

Pe frontul italian. Pe țărmul mării s'a dat o luptă mai moderată de artilerie. Pe Doberdo o acțiune mai înversunată. Spre ost dela Selz s'au încins hărțueli mai mici. La pasul Plöcken artileria noastră a luat pozițiile dușmanului sub foc puternic. Pe frontul tirolez a împușcat dușmanul partea Dolmitilor și fronturile dela Lafraun și Vielgereuth.

Berlin, 14 Aprilie. Spre ost dela râul Meusa s'au angajat lupte mari, anume pe linia dintre Doumont—Vaux. Atacurile franceze întreprinse cu forțe mari, după o pregătire puternică a artileriei, le-am învins cu pierderi mari pentru francezi. Am făcut 200 prizonieri.

De altcum nimic nou.

Informațiuni

Sibiu, 17 Aprilie n.

Maestrul.

Iar după ce se lăsă noaptea peste pământ, *Iosif din Arimathia* aprinse o faclă din lemn de cedru, și se pogori de pe munte în vale, pentru ca să-și mântuiască lucrul acasă.

Fără de veste el zări un tânăr gol, ingenușiat pe pietrele ascuțite din valea desnădejdei, ce plângea.

Părul lui avea culoarea mierei, iar trupul lui i-se asemăna la albeață cu o floare. El își sfâșiasse însă pieptul cu spini, iar părul și-l acoperise cu cenușe. Acela, care avea bogății imenze, grăi către tânărul gol, astfel: „Marea ta supărare nu mă miră, deoarece El, a fost cu adevărat un om drept“.

Tânărul răspunse: „Lacrimile, ce le vărs, nu sunt pentru el, ci pentru mine. Și eu am schimbat apa în vin, și eu am vindecat leproși, și-am deschis ochii orbilor. Am umblat asemenea peste ape, și-am alungat duhurile necurate din morminte. Am dat de mâncare celor flămânzi în pustie, și-am înviat morții din încăperile lor înguste. Iar la rugăciunea mea, în fața unei mari mulțimi de oameni, s'a uscat un smochin nerodnic. Tot aceea ce-a făcut celalalt, am făcut și eu, și totuș nu m'au răstignit și pe mine“!

(Din englezește).

Teatru. Marți în 11 Aprilie a fost în teatrul orașănesc din loc festivalul Dșoarei Aca de Barbu. Opereta „Eva“ de Lehár i-a dat prilej să și desvolte toate calitățile emnente ale glasului, școalei înalte artistice și a temperamentului Dșoarei puternic. Dșoara Aca de Barbu este o artistă care și-a înțeles chemarea și a făcut totul, pentru de-a împrumuta rolurilor, ce le interpretează, rotunzime, drăgălășenie, finețe și sobietate. Contrar obiceiului de-a bagateliza și de-a reduce la clownerii creațiile de operetă pe scenele provinciale, Dșoara Aca de Barbu a păstrat în toate piesele în care a cântat acel simbol al artei nobile, care nu se lasă înjosită, oricât de frivole ar fi mijloacele, de care se folosește. Aici s'a putut vedea limpede deosebirea dintre cele două concepții, una de-a înălța sufletul, iar alta de-a trezi simțurile. Dșoara Aca slujește, o putem spune fără înconjur, în templul artei, pure sacerdoției căreia și-a închinat viața. Avem toată nădejdea, că artista noastră va atinge culmi tot mai înalte, al căror simbol a fost ploaia de flori, cari i-a acoperit, ca într'o aureolă de glorie, cele din urmă tonuri, cari după cum a spus un critic de aici, i-se înșiruiau pe buze ca cireșele coapte.

Dela 1 Maiu o nouă socotire a timpului. Guvernul ungar a luat o dispozițiune de acord cu guvernele Austriei și Germaniei și Olandei, după care dela 30 Aprilie ora 11 noapte, toate ceasornicele vor fi îndreptate cu o oră înainte, așa ca la 11 noapte să fie miezul nopții.

Pornind dela intențiunea ca lumina zilei în vremea veri să fie mai bine folosită, guvernul german a dispus ca'n lunile de vară, așa dar dela 1 Maiu până la 30 Septembrie să se introducă noua evaluare a timpului după așa numita „Mittelsoonnen-Zeitrechnung“ care e cu un ceas înainte decât actuala împărțire a zilei. În felul acesta școlile, atelierile, oficiile își vor începe automatic, pe nesimțite, activitatea lor cu o oră înainte și o vor sfârși cu o oră mai curând.

Până acum, vara la 8 seara, trebuia de lucrat deja la lumina lampei — prin noua împărțire a timpului, la 8 seara va fi încă ziua, căci va fi de fapt ora 7 deacum. Ora aceasta de muncă câștigată în plus seara, va avea de urmare o mare cruțare a materialului de iluminat. Numai în Germania se va realiza în acest chip o economie de 80 milioane mărci în vremea veri. — iar în Austro-Ungaria de 56 milioane coroane.

La 30 Septembrie se va reveni iară la vechea împărțire a zilei, în sensul că la 30 Septembrie, ora 12 noapte, ceasornicele vor fi date îndărăt cu o oră la 11.

Cinematograful Apollo reprezintă Luni și Marți, în 17 și 18 April Oberammergau: Iesus Christus nașterea, viața și înălțarea la cer. Reproducere originală minunat colorată în 6 chipuri.

În săptămâna mare a patimilor, când gândul tuturor se îndreaptă spre acela, care prin patimile și moartea sa ne-a mântuit pre toți, un program mai potrivit nici că se putea găsi. Filmul acesta executat cu o desăvârșită artă a tehnicii, îl recomandăm cu o deosebită căldură cetitorilor noștri. După atâtea suferințe și necazuri, sufletul nostru se mângâie adâncindu-se în privirea icoanelor din viața dumnezeiescului Isus.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Broșu.

Pentru editură responsabil: Ioan Hereș.

Tiparul: „Tipografia Poporului“.

Spre orientarea noilor abonați.

Dupăcum am anunțat, numărul de Sâmbătă din „Foaia Poporului“ s'a trimis tuturor abonaților foii noastre de Dumneca. Rugăm deci pe toți aceia, cari doresc să aboneze foaia de Marția și Sâmbăta, să binevoiască a pune la postă cât mai curând prețul abonamentului, ca astfel să le putem trimite toate foile regulat și pe mai departe. Numărul acesta se trimite numai abonaților, cum și celorce vor trimite banii în zilele proxime.

Pentru trimiterea abonamentului am adaus la foaia de azi mandate postale. Abonații vechi sunt rugați a scrie lângă numărul 15, care e tipărit pe mandat, sus în colțul din stânga, și numărul foii de pe adresa cu care primesc acum gazeta. Prin aceasta ne ușurează foarte mult controlarea în cărți, fiindcă așa dăm mai ușor de adresa lor cea veche. Abonații cei noi sunt rugați a scrie pe cuponul mandatului, că ei acum abonează întâi foaia.

Cătră toți cetitorii noștri, inteligenți și țărani dela sate, ne adresăm cu rugarea, să binevoiască a lăși cât mai tare foaia noastră în cercul cunoșcătorilor lor. „Foaia Poporului“ se poate abona: cea de Dumineca singură, ca și până acum, sau la olaltă cu cea de Marția și Sâmbăta. (Foile de Marția și Sâmbăta nu se pot însă abona decât numai amândouă laolaltă). Prețul abonamentului este:

Foaia de Dumineca:

Pe un an . . . . . K 5.40
Pe o jumătate de an 2.70

Foaia de Marția și Sâmbăta:

Pe un an . . . . . 8—
Pe o jumătate de an . . . . . 4—
Pe trei luni . . . . . 2—
De acum până la Anul nou . . . . . 6—

*

Cine dorește să cunoască „Foaia Poporului“, să ne scrie pe o simplă cartă postală, iar noi îi vom trimite momentan un număr de probă gratis din foaia de Dumineca, Marția sau Sâmbăta, dupăcum va dori.

Numeri singuratici din Foaia Poporului

se află la următorii vânzători în orașele:

Abrud: Ioan Tengher	Dej: Mühlberg Jenő	Sâsciori: Nicolae Răchișan
Alba-Iulia: Publius Murașan	Dobra: M. Hereșiu	Satni nou: Emilia Bogdan
Arad: Librăria Klein Mór	Ghioroc: Augustin Butariu	Sebeșul săsesc: Librăria Erich Hutter
Băița: Ioan Belea	Hajmoskér: Librăria Szabó Károly	Sibiu: Librăria „Foaia Pop.“ Trafica Barbu
Beiuș: Librăria „Doina“	Hațeg: Nicolae Sbucnea	„ Herm. Frank
Bistrița: F. Stolzenberg	Hunedoara: Nicolae Tințea	„ Karl Engber
Blaj: Librăria Seminarială	Königsfeld-Brünn: Vilibald Sobol	„ Luise Knop
Brad: Librăria „Minerva“	Lipova: Onuț Moldovan	„ Laj. v. Németh
Brașov: „Brassoi Lăpok“	Lugoj: Librăria Gh. Țăranu	„ Jahota
Brünn: Fried. Irrgang Brüder Witzek Arnold Borkovec Fany Endlicher	Orăștie: Weiss Dezső	I. Binder
Cluj: Petru Barițiu Grünfeld Jozsefné Jokai Tözsdé Luday Tözsdé	Oravița: Librăria I. E. Țăranu	Turda: Librăria Poporală
Deva: Libr. Schuller Albertné	Rădăuți: Samuel Harth	Vârșet: Amalia Kirchner
	Râșinari: Bucur Țincu	Viena: Comitetul de caritate al Capelei române pentru soldați rom. răniți. (le imparte gratis) Ilie Radu, I Walfischg. 5
	Săliște: Dumitru B. Comșa	Trafica A. Locatelli VII Mariahilferst. 72
		Vișeu de Jos: Filiala „Ardeleana“

În toate aceste locuri se află „Foaia Poporului“ în ziua primă sau a doua după trimiterea din Sibiu, dupăcum e depărtarea.

Foaia de Joia-Dumineca costă 10 bani, cea de Marția și Sâmbăta 8 bani

Cine ar dori se vândă foaia, sau ne poate recomanda vânzători de în foi orașele și satele unde nu sunt, se binevoiască a scrie la Administrația „Foaia Poporului“, de unde va primi condițiile. Dela vânzarea de foi se poate avea un câștig destul de bun.